

E LA NAVE VA

**Veles e vents han mos desigs complir
faent camins dubtosos per la mar**

(Ausiàs March)

Fa dos anys que ens embarcàrem en aquest vaixell de paper carregat d'informació i d'opinió cinematogràfiques. Si hem arribat fins aquí és gràcies a la resposta de la gent, que ha donat un acolliment positiu a la revista i que ha bufat de valent perquè el vent fos sempre el més convenient per a la navegació. Gràcies per l'aval atorgat -és obligat utilitzar de tant en tant terminologia financera- perquè és l'estímul imprescindible per avançar.

I ara, temps de repàs. Woody Allen és novament entre nosaltres. *Poderosa Afrodita* és el darrer títol lliurat. El sempre esperat i desitjat W.A. ens decep una mica amb *P.A.* (en contra del que és habitual no es pot dir aquesta vegada que Progressi Adequadament). Resol amb massa facilitat. I és una llàstima perquè la història és interessant i sucosa. En aquesta ocasió -no ens castigueu per això- coincidim amb l'Acadèmia de Hollywood, que l'ha nominada només per al millor guió original.

A casa por vacaciones... i de casa al psicoanalista. Quins nervis. L'espectador acaba pegant botets damunt el seient, incapaç d'assossegarse i acumulant electricitat d'alt voltatge.

Entre les més recomanables, *Leaving Las Vegas* (no *Leaving en las Vegas*). Història crua de prostituta especialitzada i borrarxo en procés d'autodestrucció voluntària i conscient. Promiscüitat d'homes, una, i de begudes, l'altre. Molt bé ambdós personatges en interpretacions dificultoses però amb capacitat de lluïment. Segons les crítiques, a més, millor la pel·lícula de Mike Figgis que la novel·la de John O'Brien.

Una altra, *Sentido y sensibilidad*. Un clàssic. Impecable. L'escena del plor d'Emma Thompson extraordinària. Ràbia continguda, alegria i repressió exploten i el sentiment traspasa la pell del més impermeable.

Seven. Completíssima. Història, interpretacions, direcció, final sorprenent i espectacular. Tot realitzat a la perfecció. Els tres temps plantejats de la millor manera possible. Res no resta oblidat dins el calaix. A l'hora de destacar algú, tal vegada Morgan Freeman. Tot el que ens arriba seu té també una garantia.

La cartellera és atractiva actualment. Hi ha moltes altres ofertes interessants. Entre d'elles *El pasajero clandestino* que, més enllà de les aportacions específicament cinematogràfiques, converteix en clandestina una llengua. Dies enrere els diaris de Barcelona anunciaven *El passatger clandestí*. Quan arribarà l'hora en què podrem tenir al nostre abast versions en català?. Tal vegada ara que hi tendrem un diari potser hi haurà més possibilitats. Esperem-ho.

TEMPS MODERNS

Revista mensual
Març 1996. Núm. 21

Edita
Centre de Cultura "SA NOSTRA"
Carrer Concepció, 12
07012 Palma
Telèfon 72 52 10
Fax 71 37 57

Imprimeix
Gráficas Planisi, S.A.
Diposit Legal: P.M. 648-1994

Director
Jaume Vidal Amengual

Sots-directora
Francisca Niell Lladrés

**Secretari de redacció
i assessorament lingüístic**
Manel-Claudi Santos

Consell de redacció
Miquel Pasqual
Andreu Ramis
Albert Ribas
Josep Rosselló

Col·laboradors

Miquel Pasqual, Jeroni Salom, Miquel Roca, Pere Estelrich i Massutí, Domènec Garcias, Manel-Claudi Santos, F. Javier Sánchez-Cuenca, Francesc Rotger, Elena Ortega, Joan Obrador, Antoni Serra, Toni Roca, Matias Vallés, Josep Rosselló, Toni Figuera, Camilo José Cela Conde, J. A. Mendiola, Claudio Klynhout, Biel Amer, Valentí Valenciano, Enrique Lázaro, Jorge Martí, Josep Franco, Damià Huguet, Antoni Bernat.

Dibuixos
Margalida Bennàssar

Fotos
Arxiu Centre de Cultura "SA NOSTRA"
Foto portada
Joan Ramon Bonet